

ANNELIES SMIT

HOE BEN JE HIER GEKOMEN?

Annelies is op dit moment bezig met de lerarenopleiding Wiskunde tweedegraads. Jaren eerder, toen Annelies nog op de middelbare school zat, ontstond haar passie voor het lesgeven in wiskunde. Toen zij Wiskunde (bij)les ging geven aan haar klasgenoten en later terugzag dat dit goed ging is het vlammetje om in het onderwijs te willen werken aangewakkerd.

Annelies had aan het begin van haar onderwijs carrière verschillende taken. Ze kreeg de mogelijkheid om les te geven op een middelbare school, was examensecretaris binnen de school en was betrokken bij de toetsweek coördinatie en het begeleiden van de leerlingenraad binnen de school. Na een aantal jaren kreeg Annelies de mogelijkheid om les te geven in het vmbo en het mbo. Ze vindt lesgeven aan leerlingen van het vmbo en mbo erg leuk, de doelgroep spreekt haar aan. In haar lessen vindt zij het naast de lesstof belangrijk om leerlingen te helpen met andere problemen die zich afspelen binnen en buiten de les. Samen met de leerlingen werkt ze dan oplossingsgericht om hun probleem aan te pakken.

ERKENNING

Tijdens haar ervaring in het onderwijs is Annelies erachter gekomen dat het erg belangrijk is om leerlingen te erkennen in hun kennis en kunnen. Voor Annelies is erkenning ook erg belangrijk. Haar kennis en kunde worden vanwege haar dyslexie momenteel niet erkend door de lerarenopleiding. Tijdens de lerarenopleiding viel het haar al op dat er weinig aandacht was voor haar dyslexie.

In de lerarenopleiding merkt Annelies dat er weinig ruimte is voor mensen met dyslexie:

Dat is natuurlijk lastig voor Annelies, helaas wordt er niet geluisterd naar de alternatieven die ze aandraagt.



“Ik krijg te horen dat ik wel de kennis en vaardigheden heb, maar vervolgens moet ik die aantonen door een schrijfofdracht”.



ACHTERGROND

Werkt sinds **2005** in het onderwijs. Geeft **16 uur** les in **Wiskunde** aan het **vmbo**.

DYSLEXIE ALS TOOL

Annelies ziet dat het onderwijs een verkeerd beeld heeft bij dyslexie:



“Het stigma moet verdwijnen. Ik gebruik de kennis opgedaan in de lerarenopleiding in mijn lessen. Daarnaast gebruik ik mijn dyslexie als tool om leerlingen beter te laten leren”.

Annelies vertelt verder:

“Ik probeer de leerlingen aan te leren om zo overzichtelijk mogelijk hun opdrachten te maken. De leerlingen vinden het fijn dat ze bij mij niet strikt de werkwijze van het boek hoeven te volgen maar dat ze ook hun eigen manieren mogen gebruiken, als ze maar wiskundig correct zijn”.

WAT MOET ER GEBEUREN ZODAT WE JE NIET KWIJTRAKEN?

Annelies is een energieke en begripvolle docent met hart voor de leerlingen. Ze staat voor hen klaar en tracht samen met hen te zoeken naar oplossingen voor problemen zowel in Wiskunde als op sociaal vlak. Niets is te gek voor Annelies: “Waar ik kan helpen zal ik dat altijd doen”.

ZONDER SCHULDGEVOEL VOOR DE KLAS

Annelies wil graag zekerheid hebben dat ze les mag blijven geven:

“Ik hoop als dyslectische docent toch dat papiertje te bemachtigen en mij dan volledig op het onderwijs te kunnen storten”.

Ze heeft een manier nodig om als dyslectische student toch een bevoegdheid te verkrijgen. Annelies vertelt:



Annelies is er helemaal klaar voor haar vaardigheden aan te tonen op een manier die bij haar past, zodat zij bevoegd voor de klas kan staan.

“Graag zie ik dat voor de vakken die nu nog openstaan ik op een andere manier kan bewijzen dat ik de stof beheers”.